

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201221
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614201221.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci navrhovateľa Z.. Š. R., Q.. XX. XX. XXXX, U. R. Y. XXX/X, S. J., proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zrušenie tuzemských rozhodcovských rozsudkov, takto

rozhodol:

Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-2110/13-EK zo dňa 14. 01. 2014, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, proti žalovanému Z.. Š. R., Q.. XX. XX. XXXX, o zaplatenie 1 791,37 eur s príslušenstvom sa **z r u š u j e**.

Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-142/14-EK zo dňa 25. 02. 2014, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, proti žalovanému Z.. Š. R., Q.. XX. XX. XXXX, o zaplatenie 2 463,55 eur s príslušenstvom sa **z r u š u j e**.

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 30. 01. 2014 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-2110/13-EK zo dňa 14. 01. 2014, ktorý vydal JUDr. Erik Končok, rozhodca Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. 820039617 zo dňa 27. 07. 2011, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1 320,- eur. Súčasťou zmluvy bola aj rozhodcovská zmluva, podľa ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred tam uvedenými rozhodcovskými súdmi, pričom výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej návrh. Nakoľko navrhovateľ povinnosti zo zmluvy riadne neplnil, odporca sa so svojim nárokom obrátil na rozhodcovský súd, ktorý rozhodol vyššie označeným rozsudkom. Navrhovateľ má za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať vo veci, lebo rozhodcovská zmluva je neurčitým právnym úkonom a zároveň je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Neurčitosť rozhodcovskej zmluvy spočíva v absencii špecifikácii sporov, na ktoré sa má vzťahovať. Predmetná rozhodcovská zmluva zároveň nebola so spotrebiteľom osobitne, individuálne vyjednaná, čo vyplýva z jej predtlačenej formy. Predstavuje kompaktný, vopred pripravený celok upravujúci riešenie sporov. Navrhovateľ mohol svojim podpisom rozhodcovsku zmluvu akceptovať, čo predstavovalo podmienku získania úveru, alebo zmluvu spolu s úverom odmietnuť. Navrhovateľ má zároveň zato, že samotný procesný postup rozhodcovského súdu znevýhodňoval spotrebiteľa ako slabšiu stranu a vzbudzuje pochybnosti o jeho objektívnosti, vzhľadom na to, že ho vybral odporca.

Rozhodcovský rozsudok bol vydaný v skrátenej konaní, pričom podanie žalobnej odpovede bolo podmienené zaplatením poplatku. V prípade podania odporu proti platobnému rozkazu je pritom spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov. Navrhovateľ považuje za neprijateľné aj ustanovenie článku 14 bod 14.1 Zmluvných dojednaní upravujúce nárok na zmluvnú pokutu z dôvodu, že zmluvná pokuta vo výške 23,725 % je neprimerane vysoká a taktiež dôvodu, že nebola uvedená priamo v zmluve. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu 26. 03. 2014 sa navrhovateľ voči tomu istému odporcovi domáhal zrušenia ďalšieho tuzemského rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-142/14-EK zo dňa 25. 02. 2014, vydaného JUDr. Erikom Končokom a to z rovnakých dôvodov, ako návrhom zo dňa 30. 01. 2014. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 04. 2014, č. k. 6C/20/2014 - 42 súd spojil na spoločné konanie vec vedenú pod spisovou značkou 6C/20/2014 s vecou vedenou pod spisovou značkou 6C/35/2014 s tým, že obidve spojené veci budú ďalej prejednávané pod spisovou značkou 6C/20/2014.

Odporca s návrhmi nesúhlasil a žiadal ich v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že vymedzenie okruhu sporov, ktoré môžu byť prejednané v rozhodcovskom konaní a ktoré môžu vzniknúť medzi účastníkmi konania sa jednoznačne a výslovne vzťahuje na zmluvný vzťah založený zmluvou o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva vymedzuje okruh sporov, ktoré môžu byť prejednané v rozhodcovskom konaní tak, ako to predpokladá ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. V súvislosti s rozhodcovskou zmluvou odporca zdôraznil, že ide o samostatný právny úkon. V danom prípade nešlo o predpoklad alebo podmienku vzniku úverového vzťahu, čo jednoznačne vyplýva nielen z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, ale aj z právnych dôsledkov a účinkov v bode 7, podľa ktorého prípadné odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy nemá vplyv na zmluvu o revolvingovom úvere. Navrhovateľ teda nemusel vôbec pristúpiť k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy a navyše v dohodnutej lehote mohol od nej odstúpiť. Rozhodcovskú zmluvu zároveň nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku, lebo právomoc rozhodcovského súdu bola založená samostatnou zmluvou, ktorá spotrebiteľovi nebráni v uplatnení žiadnych jeho práv. Tvrdenie o tom, že podmienkou podania žalobnej odpovede je zaplatenie poplatku sú nepravdivé a navrhovateľ svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Ohľadne zmluvnej pokuty odporca uviedol, že zmluvné dojednania zmluvy o úvere nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, ale sú jej neoddeliteľnou súčasťou, pričom navrhovateľ bol touto skutočnosťou uzročený priamo v zmluve. Výška zmluvných pokút bola pritom dojednaná v súlade s obmedzením vyplývajúcim z ustanovenia § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Na základe vyššie uvedeného odporca navrhol, aby súd návrhy zamietol.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28. 10. 2014, na ktoré boli účastníci riadne a včas predvolaní. Odporca sa na pojednávanie neustanovil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil s tým, že súhlasil s prejednaním veci aj v jeho neprítomnosti. Súd preto postupoval podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a prejednal vec aj v neprítomnosti odporcu. Prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Navrhovateľ zotrval na obidvoch návrhoch na začatie konania. K okolnostiam, za ktorých boli uzavreté zmluvy uviedol, že potom ako kontaktoval obchodnú zástupkyňu odporcu za účelom získania úveru, mu táto predložila k podpisu listiny s tým, že ich musí podpísať všetky. Od rozhodcovskej zmluvy neodstúpil z dôvodu, že by musel naraz vrátiť všetky požičané peniaze. Navrhovateľ uviedol, že nemal vedomosť o tom, že mohol v lehote 14 dní odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy a zmluva o revolvingovom úvere by zostala platná za dojednaných podmienok.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

Podľa § 40 ods. 1 písm. g) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

Podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)

Z predložených rozhodcovských spisov Victoria rozhodcovského súdu súd zistil, že odporca doručil dňa 24. 09. 2013 rozhodcovskému súdu žalobu, ktorou sa voči navrhovateľovi domáhal zaplata 1 791,37 eur spolu so zmluvnou pokutou. Žalobu odôvodnil tým, že medzi účastníkmi bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200039617 zo dňa 27. 07. 2011, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 1 320,- eur. Navrhovateľ sa zaviazal vrátiť úver v 42 mesačných splátkach po 70,72 eur, čiže celková suma úveru predstavovala 2 970,24 eur. Nakoľko navrhovateľ nedodržiaval podmienky splácania úveru a dostal sa do omeškania s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, došlo k zosplateniu úveru. Odporca si následne na základe Rozhodcovskej zmluvy č. 8200039617 zo dňa 27. 07. 2011 uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde. Rozhodcovský súd najprv rozhodol rozsudkom sp. zn. RK-PC-2110/13-EK zo dňa 26. 09. 2013 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 1 791,37 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,775 % ročne zo sumy 70,72 eur od 12. 10. 2011 do 08. 11. 2011, zo sumy 70,72 eur od 12. 11. 2011 do 24. 11. 2011, zo sumy 70,72 eur od 12. 01. 2013 do 07. 02. 2013, zo sumy 70,72 eur od 12. 02. 2013 do 19. 02. 2013, zo sumy 67,86 eur od 20. 02. 2013 do 07. 03. 2013, zo sumy 67,86 eur od 12. 03. 2013 do 10. 04. 2013, zo sumy 67,86 eur od 12. 04. 2013 do 13. 05. 2013, zo sumy 56,15 eur od 14. 05. 2013 do 16. 07. 2013, zo sumy 39,76 eur od 17. 07. 2013 do 14. 08. 2013, zo sumy 23,37 eur od 15. 08. 2013 do zaplata, zo sumy 70,72 eur od 12. 05. 2013 do zaplata, zo sumy 70,72 eur od 12. 06. 2013 do zaplata, zo sumy 70,72 eur od 12. 07. 2013 do zaplata, zo sumy 1 555,84 eur od 19. 07. 2013 do zaplata a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1 320,- eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 791,37 eur do zaplata a poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 49,79 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 320,91 eur. Navrhovateľovi bol predmetný rozsudok doručovaný spolu so žalobou a výzvou na žalobnú odpoveď. Z poučenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalovaný môže do desiatich dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať žalobnú odpoveď pričom spolu s podaním žalobnej odpovede je povinný zaplatiť poplatok za žalobnú odpoveď. Nakoľko navrhovateľ podal žalobnú odpoveď, rozhodcovský súd vo veci opätovne rozhodoval a rozsudkom sp. zn. RK-PC-2110/13-EK zo dňa 14. 01. 2014 zaviazal navrhovateľa k tej istej povinnosti ako v prvom rozhodnutí, pričom mu navyše uložil povinnosť zaplatiť poplatok za podanie žalobnej odpovede vo výške 24,89 eur. Predmetný rozsudok bol doručený navrhovateľovi 22. 01. 2014, nadobudol právoplatnosť 22. 01. 2014 a vykonateľnosť 28. 01. 2014. Navrhovateľ podal návrh na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku v zákonnej lehote, keď návrh na začatie konania bol doručený tunajšiemu súdu 11. 02. 2014.

Medzi účastníkmi konania bola uzatvorená ďalšia Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200043603 zo dňa 30. 03. 2012, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur. Zmluvné strany zároveň uzatvorili Rozhodcovskú zmluvu č. 8200043603 zo dňa 30. 03. 2012, podľa ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní buď pred Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s. r. o. alebo pred Victoria rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici, zriadeným pri Victoria legal arbiter, s. r. o. a to podľa rokovacieho poriadku týchto súdov, pričom výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Nakoľko si navrhovateľ neplnil svoje povinnosti zo zmluvy, odporca dňa 30. 01. 2014 doručil rozhodcovskému súdu žalobu, ktorou si uplatnil pohľadávku vo výške 2 463,55 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou. Rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. RK-PC-142/14-EK zo dňa 25. 02. 2014 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 2 463,55 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,775 % ročne zo sumy 80,37 eur od 15. 05. 2012 do 23. 05. 2012, zo sumy 80,37 eur od 15. 01. 2013 do 07. 02. 2013, zo sumy 80,37 eur od 15. 02. 2013 do 19. 02. 2013, zo sumy 79,20 eur od 20. 02. 2013 do 07. 03. 2013, zo sumy 79,20 eur od 15. 03. 2013 do 10. 04. 2013, zo sumy 79,20 eur od 15. 04. 2013 do 08. 05. 2013, zo sumy 79,20 eur od 15. 06. 2013 do 16. 07. 2013, zo sumy 57,78 eur od 17. 07. 2013 do 14. 08. 2013, zo sumy 36,36 eur od 15. 08. 2013

od 18. 09. 2013, zo sumy 14,94 eur od 19. 09. 2013 do 15. 10. 2013, zo sumy 80,37 eur od 15. 07. 2013 do 15. 10. 2013, zo sumy 73,88 eur od 16. 10. 2013 do 13. 11. 2013, zo sumy 52,45 eur od 14. 11. 2013 do zaplata, zo sumy 80,37 eur od 15. 08. 2013 do zaplata, zo sumy 80,37 eur od 15. 09. 2013 do zaplata, zo sumy 80,37 eur od 15. 10. 2013 do zaplata, zo sumy 2 169,99 eur od 18. 10. 2013 do zaplata, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1 500,- eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 463,55 eur do zaplata a poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 392,61 eur. Predmetný rozsudok bol doručený navrhovateľovi 12. 03. 2014, nadobudol právoplatnosť 25. 03. 2014 a vykonateľnosť 29. 03. 2014 Navrhovateľ podal návrh na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku v zákonnej lehote, keď návrh na začatie konania bol doručený tunajšiemu súdu 26. 03. 2014.

Pokiaľ navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že obidve rozhodcovské zmluvy sú neurčitým právnym úkonom a zároveň sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľských vzťahoch, tak v tejto časti je návrh nedôvodný.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

V predmetnej veci bola medzi účastníkmi dojednaná rozhodcovská zmluva na samostatnej listine podpísanej obidvoma zmluvnými stranami, čím je dodržaná jej písomná forma vyžadovaná zákonom. Rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neplatný právny úkon z dôvodu jej neurčitosti, nakoľko zákon ju v ustanovení § 3 ods. 1 definuje ako dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ zákon umožňuje, aby sa zmluvné strany dohodli na riešení všetkých prípadných sporov v rozhodcovskom konaní, nie je potrebné, aby boli v dojednaniach rozhodcovskej zmluvy presne špecifikované budúce spory, ktoré má rozhodnúť rozhodcovský súd.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že obidve rozhodcovské zmluvy, uzatvorili v nadväznosti na zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú podľa obsahu spotrebiteľskými zmluvami. Platne uzatvorená rozhodcovská zmluva podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní nemusí v spotrebiteľských právnych vzťahoch zakladať právomoc rozhodcovského súdu a to z dôvodu jej možnej neprijateľnosti. Súd preto preskúmal, či rozhodcovská zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a či bola individuálne dojednaná. V predmetnej veci nebola rozhodcovská zmluva obsiahnutá v sieti iných dojednaní zmluvy, resp. zakomponovaná vo všeobecných obchodných podmienkach, ale účastníci ju uzatvorili na samostatnej listine, ktorá bola zreteľne označená ako rozhodcovská zmluva. Jej text je určitý a zrozumiteľný, preto má súd za to, že navrhovateľovi muselo byť zrejmé čo je obsahom tohto právneho úkonu. Rozhodcovská zmluva nie je v rozpore ani s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, nakoľko z bodu 3. zmluvy vyplýva, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, pričom výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi, teda dojednania rozhodcovskej zmluvy od spotrebiteľa nevyžadujú, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Spory zo spotrebiteľských zmlúv zákon o rozhodcovskom konaní zo sporov, ktoré môže rozhodnúť rozhodcovský súd, nevyklučuje. Preto, pokiaľ bola rozhodcovská zmluva dojednaná podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní a nevyklučuje prípadné riešenie sporov pred súdom, dojednaný rozhodcovský súd má právomoc rozhodovať vo veci. Navyše, prípadná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa spočívajúca v tom, že v predtlačenom formulári rozhodcovskej zmluvy sú uvedené dva rozhodcovské súdy, je zmiernená dojednaním nachádzajúcim sa v bode 7. zmluvy, podľa ktorého dlžník môže odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia zmluvy. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že v prípade odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy by

musel vrátiť všetky peniaze získané na základe zmluvy o revolvingovom úvere, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. Navyše, takéto účinky odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy nepripúšťa nielen zákon o rozhodcovskom konaní, ktorý v § 5 ods. 3 upravuje, že ak zmluvné strany odstúpenia od zmluvy, odstúpenie sa nedotýka rozhodcovskej doložky, ktorá je jej súčasťou, ale aj dojednanie v bode 2 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodcovská zmluva má vlastný právny režim ako zmluva, zakladajúca právny vzťah medzi zmluvnými stranami, z ktorého môže v budúcnosti vzniknúť spor. Na základe vyššie uvedeného súd nevzhladol žiadny dôvod, ktorý by odôvodňoval pochybnosti o tom, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná a navrhovateľ mal reálnu možnosť neprijat' návrh na uzatvorenie tejto zmluvy bez toho, aby bolo ohrozené uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy.

Návrh je však dôvodný v časti, pokiaľ navrhovateľ žiadal zrušiť rozhodcovské rozsudky z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Rozhodcovský súd zaviazal navrhovateľa aj na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá nebola dojednaná priamo v spotrebiteľskej zmluve, ale v čl. 14 nazvanom „Sankcie“ bod 14. 1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úver spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“). Zmluvnú pokutu možno dojsdať len písomne, pričom podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Všeobecné obchodné podmienky predložené rozhodcovskému súdu neboli podpísané ani jednou zo zmluvných strán, preto nedošlo k platnému uzatvoreniu dohody o zmluvnej pokute. Zmluvnú pokutu možno uzavrieť buď samostatne, alebo ako súčasť zmluvy, ktorej sa zmluvná pokuta týka. Odkaz na všeobecné obchodné podmienky nemožno považovať za písomné uzatvorenie dohody o zmluvnej pokute, pokiaľ tieto nie sú podpísané zmluvnými stranami. Navyše zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a teda musí spĺňať náležitosti podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a musí byť aj v súlade s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ustanovenia o zmluvnej pokute odporca zakomponoval do všeobecných obchodných podmienok, obsah ktorých navrhovateľ ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, takže sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Pri spotrebiteľskom úvere nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené priamo v zmluve. Dojednanie o zmluvnej pokute nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto rozhodcovský súd nemohol navrhovateľa zaviazat' aj na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Zákon o rozhodcovskom konaní neumožňuje na základe žaloby zrušiť rozhodcovský rozsudok len v časti. V danom prípade boli v obidvoch konaniach, z ktorých vzišli rozhodcovské rozsudky, porušené právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, preto súd zrušil rozhodcovského rozsudku v plnom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Náhradu trov konania si uplatnil iba odporca, ktorý však v konaní nemal úspech, a preto mu ani nepatrí náhrada trov konania. Navrhovateľ výslovne uviedol, že si náhradu trov neuplatňuje, preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.